

162.  
conscientia. dñm arbitrẽm precarẽur. exaudiuit  
inquit dñs vocẽm eius. cum ducerẽur. vt perirẽ.  
& excitauit dñs spm scm̃ pueri adolescentis. cui no  
men daniel. Itaque secundum accepti sps gratiã.  
uacillantia perfidorum testimonia deprehen  
dit. Neque enim aliẽ nisi diuinẽ fuit operatio  
potestatis. vteos uox sua proderẽ. quorum la  
tebat affectus. Percipite igitur sps sc̃i. sacrũ  
& celeste miraculum. Illa quẽ maluit sibi esse casta.  
quam populo. illa quẽ maluit innocentie subire  
periculum quam pudoris. quẽcum accusarẽur  
tacebat. cum damnarẽur silebat. conscientie  
sue contenta iudicio. quẽ reuerentiam pudoris  
& iam in periculis reseruabat. ne extorsisse pe  
tulantiam viderentur. qui extorquere non po  
terant castitatem. vbi dñm inuocauit. spm me  
ruit. qui latentem presbiterorum conscientia  
reuelauit. Discant pudice. calumniam non ti  
mere. Nam quẽ castimoniam vite præcũlit.  
nec vite dispendium pertulit. & gloriam rãu  
lit castitatis. Sic & abraham quondam iussus